

Polyglotte Tobit-Synopse

Griechisch – Lateinisch – Syrisch – Hebräisch – Aramäisch

Mit einem Index zu den
Tobit-Fragmenten vom Toten Meer

Mit Unterstützung der Deutschen Forschungsgemeinschaft
zusammengestellt und herausgegeben von

Christian J. Wagner

G I (Kurztext)	G II (Langtext)	G III (Hs 106)
11 1 Καὶ ἐπορεύετο μέχρις οὗ ἐγγίσει αὐτοῦς εἰς Νινευή. 2 καὶ εἶπεν Ῥαφαὴλ πρὸς Τωβίαν Ὁὐ γινώσκεις, ἀδελφε, πῶς ἀφῆκας τὸν πατέρα σου;	11 1 Καὶ ὡς ἤγγισαν εἰς Κασαρεῖν, ἣ ἐστὶν κατέναντι Νινευή. 2 εἶπεν Ῥαφαήλ Σὺ γινώσκεις πῶς ἀφῆκαμεν τὸν πατέρα σου·	11 1 Καὶ ἐπορεύθησαν τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἦλθον εἰς Κασάφειαν, ἣ ἐστὶν ἀπέναντι Νινευί. 2 καὶ εἶπε Ῥαφαήλ πρὸς Τωβίαν Σὺ γινώσκεις πῶς ἀφῆκα τὸν πατέρα σου;
3 προδράμωμεν	3 προδράμωμεν	3 προδράμωμεν οὖν
ἔμπροσθεν τῆς γυναικὸς σου	τῆς γυναικὸς σου	
καὶ ἐτοιμάσωμεν τὴν οἰκίαν·	καὶ ἐτοιμάσωμεν τὴν οἰκίαν, ἐν ᾗ ἔρχονται	καὶ ἐτοιμάσωμεν τὴν οἰκίαν· ἡ δὲ γυνή σου πάρεστι κατὰ σχολὴν ὁπίσω ἡμῶν. καὶ ἐπορεύθησάν ἀμφοτέροι
4 λάβε δὲ παρὰ χειρὶ τὴν χολήν τοῦ ἰχθύος.	4 καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέροι κοινῶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβε μετὰ χειρὸς τὴν χολήν.	
καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ συνήλθεν ὁ κύων ὅπισθεν αὐτῶν.	καὶ συνήλθεν αὐτοῖς ὁ κύων ἐκ τῶν ὁπίσω.	4 καὶ ὁ κύων προέτρεχεν ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ εἶπε Ῥαφαήλ πρὸς Τωβίαν Λάβε τὴν χολήν τοῦ ἰχθύος ἐν τῇ χειρὶ σου
5 καὶ Ἄννα ἐκάθητο περιβλεπομένη εἰς τὴν ὁδὸν	5 καὶ Ἄννα ἐκάθητο περιβλεπομένη τὴν ὁδὸν	5 Et Anna v in via circumspiciens
τὸν παῖδα αὐτῆς·	τοῦ υἱοῦ αὐτῆς·	6 Et dur adventum vidit a lo

Vetus Latina	
11 1 Et profecti sunt et ibant, donec venirent Charan, quae civitas est contra Niniven. 2 Tunc dixit Raphael: Thobias, frater, nescis, quomodo reliqueris patrem tuum?	11 1 Cun perveneru ad Charra contra Nii 2 Dixit ar Tobias, fr quemadm
3 Praecedamus	3 Si place et lento g iter nostri cum conii 4 Cumqu
uxorem tuam et eamus et praeparemus domum, dum prosequitur nos puella.	
4 Et praecesserunt pariter et dixit illi angelus: Tolle tecum de felle illo et habe.	dixit Raf Tolle tec ex felle p Erit enim Tulit itaq Et abieru
Et abiit cum illis et canis.	
5 Et Anna sedebat in via circumspiciens adventum filii sui.	5 Anna v seccus via in superc unde resj 6 Et dur adventum vidit a lo

G I (Kurztext)	G II (Langtext)	G III (Hs 106)
6 καὶ προσεσύνθησαν αὐτὸν ἐρχόμενον	6 καὶ προσεσύνθησαν αὐτὸν ἐρχόμενον	
καὶ εἶπεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ	καὶ εἶπεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ	
Ἰδοὺ ὁ υἱός σου ἔρχεται	Ἰδοὺ ὁ υἱός σου ἔρχεται	
καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ πορευθεὶς μετ' αὐτοῦ.	καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ πορευθεὶς μετ' αὐτοῦ.	
7 καὶ Ῥαφαήλ εἶπεν	7 καὶ Ῥαφαήλ εἶπεν Τωβίτα	
	πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν πρὸς τὸν πατέρα	7 καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐγγίσει τῷ πατρί
Ἐπίσταμαι ἐγώ, Τωβία ,	Ἐπίσταμαι	σου προσελεύσεται σοι
ὅτι ἀνολίξει τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ πατήρ σου·	ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀνερχθήσονται·	καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἡνεοργήσουσι·
8 σὺ οὖν ἔγχεσον	8 ἔμψασον [αὐτοῦ,	8 ἔμψασον
τὴν χολήν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ,	τὴν χολήν τοῦ ἰχθύος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς	τὴν χολήν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ,
		*
καὶ δηγθεὶς διαπρίψει	καὶ ἀποστύψει τὸ φάρμακον	καὶ ἀποστύψει τὸ φάρμακον
καὶ ἀποβαλεῖ τὰ λευκώματα	καὶ ἀπολεπίσει τὰ λευκώματα	καὶ ἀπολεπίσει τὰ λευκώματα
	ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ,	ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ,
καὶ ὀψεται σε.	καὶ ἀναβλέψει ὁ πατήρ σου	καὶ ἀναβλέψει ὁ πατήρ σου
	καὶ ὀψεται τὸ φῶς.	καὶ ὀψεται τὸ φῶς.
		9 καὶ Ἄννα εἰστήκει
		ἐπιβλέπουσα ἐπὶ τὴν ὁδὸν
		καὶ εἶδε
		τὸν κῶνα προσερχόντα
9 καὶ προσδραμοῖσα Ἄννα	9 καὶ ἀνέδραμεν Ἄννα	καὶ ἔδραμε
		καὶ εἶπεν
		Ἰδοὺ, Τωβίτ , ὁ υἱός σου ἔρχεται

Vetus Latina	
6 Et cognovit illum venientem	et illico a
et dixit patri eius:	Et curre
Ecce, filius tuus venit	viro suo
et homo, qui cum illo erat.	Ecce, ve
7 Et Raphahel dixit Thobiae:	7 Dixit
	At ubi i
	statim a
Antequam adpropinquemus patri tuo,	Et gratiz
	et osculi
scio <i>enim</i> ,	
quia oculi eius aperientur.	
8 Adsperge ergo	8 Statim
oculis eius fel piscis!	super oc
	quod po
	Scias en
	quoniam
Et insidet medicamentum	
et <i>decoriabis albugines</i>	
ab oculis eius.	
Et respiciet pater tuus	Et videt
et videbit lumen.	lumen c
	et in asy
	9 Tunc
	qui simi
	et quasi
	blandiri
9 Et adcurrit ei mater sua	
et irruit collo filii sui	
et dixit <i>illi</i> :	

G I (Kurztext)	G II (Langtext)	G III (Hs 106)
ἐπέπεσαν ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐἶδόν σε, παιδίον, ἀπὸ τοῦ νῦν ἀποθανοῦμαι.	καὶ ἐπέπεσαν ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐἶδόν σε, παιδίον ἀπὸ τοῦ νῦν ἀποθανοῦμαι.	καὶ ἀνέστρεψεν Ἄννα εἰς ἀπάντησιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ περιέλαβεν αὐτὸν καὶ ἐπέπεσαν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ εἶδόν σε, τέκνον, ἀπὸ τοῦ νῦν ἀποθανοῦμαι.
καὶ ἔκλαυσαν ἀμφοτέρω.	καὶ ἔκλαυσεν.	10 καὶ ἦλθε πρὸς Τωβίτ
10 καὶ Τωβίτ ἐξήρχετο πρὸς τὴν θύραν καὶ προσέκοπεν, ὁ δὲ υἱὸς [αὐτοῦ] προσέδραμεν αὐτῷ 11 καὶ ἐπελάμβετο τοῦ πατρὸς αὐτοῦ	10 καὶ ἀνέστη Τωβίς καὶ προσέκοπεν τοῖς ποσὶν καὶ ἐξῆλθεν τὴν θύραν τοῦ αὐλοῦ, καὶ ἐβάδισεν Τωβίας πρὸς αὐτόν, καὶ προσέκοπεν καὶ ἐξῆλθεν τὴν θύραν τοῦ αὐλοῦ, καὶ ἐβάδισεν Τωβίας πρὸς αὐτόν, καὶ προσέκοπεν τοῖς ποσὶν καὶ ἐξῆλθεν τὴν θύραν τοῦ αὐλοῦ, καὶ ἐβάδισεν Τωβίας πρὸς αὐτόν, καὶ ἦρε Τωβίτ	καὶ αὐτὸς εἰστίκει ἐπὶ τοῦ θύρας καὶ ὅτε ἤκουσε τοῦ φωνῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἦλθεν ἀπαντῆσαι αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσέκοπτε καὶ προσέδραμε Τωβίας τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ ἦρε Τωβίτ
καὶ προσέπεσαν τὴν χολήν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ	11 καὶ ἡ χολή τοῦ ἰχθύος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ	καὶ ἀμφοτέρω οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἠνεωγμένοι 11 καὶ ἔπαυσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ τὴν χολήν τοῦ ἰχθύος καὶ ἐκάμυνσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ

Vetus Latina	
Fili, video te, amodo libenter moriar.	10 Unde ut exurg
Et lacrymata est. Thobias etiam lacrymatus est.	10 Et surrexit Thobis et offendebat pedibus suis. Et egressus est atrium et occurrit illi Thobias
	11 Et su
	osculati et coeperunt 12 Currerunt et gratias
11 ferens fel piscis in manibus suis. Et insufflavit	13 Tunc linivit
in oculis Thobis, patris sui.	oculos i

G I (Kurztext)	G II (Langtext)	G III (Hs 106)
----------------	-----------------	----------------

καὶ ἐλάβετο αὐτοῦ

λέγων

Θάρσει, πάτερ.

12 ὥς δὲ συνεδήγησαν,
διέτριψεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ,

13 καὶ ἐλεπίσθη

ἀπὸ τῶν κανθῶν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ
τὰ λευκώματα.

καὶ ἰδὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ

ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ,

14 καὶ ἐκλάυσεν

καὶ ἐπέβαλεν τὸ φάρμακον ἐπ' αὐτὸν
καὶ ἐπέδωκεν.

12.13 καὶ ἀπελέπισεν

ἐκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν κανθῶν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ,

14 καὶ ἐκλάυσεν

καὶ εἶπε

Τί τοῦτο ἐποίησας τέκνον;

καὶ εἶπε Ταββίας

Φάρμακον ἰάσεώς ἐστι, πάτερ.

12.13 καὶ ἀπελέπισε τὸ φάρμακον

τὰ λευκώματα

καὶ εἶδε τὸ φῶς,

14 καὶ ἠύλογησε τὸν θεόν

καὶ ἀνέβλεψεν εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ

καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν

καὶ εἶπεν

Εἶδόν σε, τέκνον,

εὐλογητὸς κύριος

ὅτι ἰδὼν, βλέπω τὸν υἱόν μου

καὶ εὐλογητὸν

τὸ ὄνομα κυρίου

τοῦ θαυμαστά ποιοῦντος.

καὶ εἶπεν αὐτῷ

Εἶδόν σε, τέκνον

τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου.

καὶ εἶπεν

Εὐλογητὸς ὁ θεός,

καὶ εὐλογητὸν

τὸ ὄνομα τὸ μέγα αὐτοῦ,

καὶ εὐλογημένοι

πάντες οἱ ἄγγελοι οἱ ἅγιοι αὐτοῦ·

Vetus Latina

Et adprehendit eum

14 Et susti
coepit albu
quasi mem

et dixit illi:

Forti animo esto, pater!

Et iniecit medicamentum in oculis eius
et morsum illi praebebat.

15 Quem

12.13 Et decoriavit
duabus manibus

albugines oculorum illius
et vidit filium suum
et irruit collo eius.

14 Et lacrymatus est.

Et benedixit Deum.

16 Et glc
et uxor e

Et dixit:

Video te, fili!

17 Dicit

Benedictus Deus

et benedictum
nomen illius magnum

Benedic

et benedicti
omnes sancti angeli eius.